

عاشقم، عاشق روی تو، نه چیز دیگری بار هجران و وصال به دل شاد کشم

(امام خمینی ره)

در انتهای عمر امت من ، خلیفه ای می آید که خیلی فراوان و بدون عدد و رقم می بخشد و این در هنگامی است که تمام زوایای اسلام اجرا شود .

(المبایان، ص 83)

بخشش حضرت مهدی (عج)(1)

در مورد بخشش حضرت مهدی (ع) روایات بسیاری آمده است. از جمله این که: او چنان اموال را می بخشید که کسی پیش از او چنان نکرده است. مال را بدون شمارش می بخشید، بخشش های او بر مردم گوارا خواهد بود، به سنت پیامبر (ص) رفتار می کند، اموال را مشت مشت به مردم می دهد.

(بحار الانوار)

رسول خدا (ص) می فرماید: «آخرین امامان، همانان من است. او ظاهر می شود و جهان را پرازدل می کند، در حالی که اموال برهم انباشته شده است. شخصی از او درخواست مال می کند، امام (ع) می فرماید: خودت از این مال بردار».

(مستدرک حاکم)

امام باقر (ع) می فرماید: «حضرت مهدی (ع) سالی دوبار عطایایی به مردم می دهد. آن حضرت ماهی دوبار حقوق می دهد و بین مردم یکسان رفتار می کند، به گونه ای که فرد نیازمند به زکات، در جامعه یافت نمی شود. دارندگان زکات، سهم فقیران را نزد آنان می آورند، ولی آنان نمی پذیرند. به ناچار اموال را در کیسه های پول می گذارند، و در محله های شیعه می چرخانند، ولی آنان می گویند ما را به درهم های شما نیازی نیست».

(غیبة نعمانی)

بی نیازی در عصر ظهور (2)

امام صادق (علیه السلام) بی نیازی همگانی را در عصر حضرت مهدی (علیه السلام) چنین توصیف می کند: ((به منادی دستور می دهد در میان مردم اعلام کند ، هر کس نیازی به مال دنیا دارد برخیزد . از میان مردم فقط یک نفر بر می خیزد و می گوید: من! حضرت قائم (علیه السلام) به او می فرماید: برو پیش کلید دار و بگو مهدی به تو دستور می دهد که مالی به من بدهی. کلید دار می گوید جامه ات را بیاور . جامه اش را پهن می کند و وسط آن را پُر می کند . هنگامی که بر دوش می گیرد پشیمان می شود که چرا میان امت محمد(ص) من از همه آزمندتر باشم ؟ چرا آن عفت نفس عمومی را من دارا نباشم ؟ آنگاه مال را به کلید دار پس می دهد و پذیرفته نمی شود و حضرت مهدی (علیه السلام) می فرماید: ما آنچه عطا کردیم باز پس نمی گیریم.))

(منتخب المأثر، ص 147)

در حدیث دیگری امام صادق (علیه السلام) می فرمایند: به همه شیعیان ما اجازه داده شده از آنچه در دست دارند به شیوه ای نیکو انفاق کنند، ولی هنگامی که قائم ما (علیه السلام) بر همه ثروت اندوزان ثروت اندوزی را حرام می کند ، بر صاحبان گنج هاست ، که گنج های خود را پیش او بیاورند تا در بی نیازی عمومی خرج شود.

(اصول کافی، ج 3، ص 61)

علی بن عقبه نقل می کند: در آن روز گار ، کسی جایی را برای دادن صدقات و صرف پول در راه نیک نمی یابد ، زیرا بی نیازی ، همه مومنان را فرا گرفته است.

(بحار المأثور، ج 52، ص 339)

(1و2) بر گرفته از کتاب فرهنگ المفاہی مهدویت، موعودنامه-مجتبی تونه ای -

یا لثارات الحسین...